

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Αγίου Δημητρίου (26 Οκτωβρίου)

Εκκλησία αίματος και Μαρτυρίου

Είναι πολύ μεγάλη η σημερινή ημέρα, αγαπητοί μου, για την Εκκλησία μας, καθότι ανέτειλε στο προσκήνιο της εκκλησιαστικής μας ζωής η μορφή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου• ενός ανθρώπου, ο οποίος δεν δίστασε να θυσιάσει τιμές, αξιώματα, τα νιάτα και την ίδια τη ζωή του για την αγάπη του Χριστού και τη δόξα της Εκκλησίας. Η μορφή του Αγίου Δημητρίου στρέφει τη σκέψη μας περίπου 1800 χρόνια πριν. Μας φέρνει στο τέλος του 3^{ου} μ.Χ. αι., όταν το θηρίο της ειδωλολατρίας ψυχορραγούσε κάτω από τη δύναμη της πίστεως στον Ιησού Χριστό, κάτω από την αύξηση της Χριστιανικής Εκκλησίας, η οποία λίγο ήθελε ακόμα για να έρθει στο φως και να αναπνεύσει τον αέρα της ελευθερίας. Ήταν η εποχή που οι ειδωλολάτρες, ακριβώς επειδή έβλεπαν ότι η Εκκλησία του Χριστού, αργά ή γρήγορα, θα επικρατήσει και η παλαιά πίστη θα σβήσει, έκαναν τα πάντα για να την κρατήσουν ζωντανή, μη διστάζοντας να οδηγήσουν στο μαρτύριο χιλιάδες χριστιανών, οι οποίοι αρνούνταν να θυσιάσουν στα είδωλα.

Ένας από αυτούς ήταν ο Άγιος Δημήτριος, Χιλιάρχος του Ρωμαϊκού στρατού, ο οποίος σε ηλικία μόλις 25 ετών, το 305 μ.Χ. θυσίασε τη ζωή του πέφτοντας θύμα του απηνούς διωγμού που είχε εξαπολύσει εναντίον των χριστιανών ο αιμοδιψής αυτοκράτορας της Ρώμης, ο Μαξιμιανός. Ήταν η εποχή που η Εκκλησία ποτίστηκε με το αίμα των Αγίων Μαρτύρων. Ήταν η εποχή κατά την οποία το οικοδόμημα της Εκκλησίας κτιζόταν και έπρεπε να βρεθεί εκείνο το ισχυρό δομικό υλικό με το οποίο θα μπορούσε να στερεωθεί ικανά και δυνατά στο χρόνο, για να διατηρηθεί στην ιστορία ακλόνητη. Και αυτό το δομικό υλικό δεν ήταν άλλο από το αίμα των Αγίων Μαρτύρων, το οποίο ποταμηδόν χυνόταν εκείνη την εποχή, με αποτέλεσμα να κοσμήσουν την Εκκλησία μας μυριάδες μορφές γυναικών και ανδρών, οι οποίες έδωσαν τη ζωή τους θυσία στην αγάπη του Χριστού και της Εκκλησίας. Λίγα μόλις χρόνια μετά, η Εκκλησία του Χριστού απελευθερώθηκε. Ήρθε ο Μέγας Κωνσταντίνος και με εκείνο το κοσμοϊστορικό Διάταγμα των Μεδιολάνων, το 313, έδωσε την ευκαιρία σε όλους τους πολίτες της αυτοκρατορίας να λατρεύουν ελεύθερα το

Θεό στον οποίο πίστευαν. Έτσι η Εκκλησία βγήκε από τις κατακόμβες, το αίμα των Μαρτύρων σταμάτησε να ρέει, η πίστη απελευθερώθηκε, αναπτύχθηκε και κυριέυσε ειρηνικά όλο τον γνωστό, εκείνη την εποχή, κόσμο.

Πέρασαν αρκετοί αιώνες ησυχίας, γαλήνης, ελευθερίας• κανείς δεν τολμούσε να διώξει την πίστη, να την αμφισβητήσει. Όλοι σέβονταν το δικαίωμα των ανθρώπων να πιστεύουν στο Χριστό αλλά και στον Θεό της αρεσκείας τους. Μέχρι που η αυτοκρατορία καταλύθηκε το 1453 και πλέον, μία άλλη αυτοκρατορία, άγρια και αιμοδιψής, κατέλαβε τον χριστιανικό κόσμο απαγορεύοντας και πάλι ουσιαστικά την πίστη στο Χριστό και την ανάπτυξη της Εκκλησίας. Και ήταν μια νέα περίοδος δόξας για την Εκκλησία, παρά το γεγονός ότι ήταν και πάλι σκλαβωμένη, γιατί και αυτή την εποχή των τετρακοσίων και πλέον χρόνων της σκλαβιάς η Εκκλησία ανέδειξε πλήθη μαρτύρων. Νέφος Αγίων Μαρτύρων, που ονομάστηκαν Νεομάρτυρες, έχυσαν και πάλι το αίμα τους κρατώντας ζωντανή την πίστη και την αγάπη στο Χριστό. Και απελευθερωθήκαμε. Και πάλι ήρθε η περίοδος της ακμής, κατά την οποία η Εκκλησία μας ελεύθερα ζει στους αιώνες και ο λαός της ελεύθερα λατρεύει και τιμά τον Ιησού Χριστό.

Και όμως, και μετά την απελευθέρωσή μας και μετά την ανάπτυξη του πολιτισμού στον κόσμο μέχρι και σήμερα, υπήρξαν και υπάρχουν περιόδοι κατά τις οποίες η Εκκλησία μας και πάλι ανέδειξε Αγίους Μάρτυρες. Και μάλιστα, χιλιάδες και μυριάδες Αγίους Μάρτυρες. Ήταν η εποχή της σοσιαλιστικής επικράτησης στην Ευρώπη, για 75 και 80 ολόκληρα χρόνια, όταν η Εκκλησία στις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης ανέδειξε πλήθη Μαρτύρων, κληρικών και λαϊκών, καθότι το καθεστώς δεν ήταν σε θέση να ανεχθεί την πίστη στο Χριστό και την ελευθερία της θρησκευτικής συνειδήσεως. Και οδήγησε στις εξορίες και στο μαρτύριο πλήθη Αγίων Νέων Μαρτύρων.

Αλλά και κατά την περίοδο της Ναζιστικής θηριωδίας η Ευρώπη γνώρισε Μάρτυρες. Όλους εκείνους τους Χριστιανούς, κυρίως τους ηγέτες της Εκκλησίας, σε όλη την Ευρώπη, οι οποίοι αρνήθηκαν να συνεργαστούν με το Ναζιστικό Καθεστώς, αρνήθηκαν να προδώσουν τους ανθρώπους, να ατιμάσουν την πίστη τους. Και αυτοί οδηγήθηκαν

στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως και αυτοί οδηγήθηκαν στο μαρτυρικό θάνατο.

Και όλα αυτά τελείωσαν. Και η Ευρώπη και ο κόσμος γνώρισαν την ελευθερία και έκτοτε μία περίοδο εβδομήντα και πλέον ετών ανάπτυξης, προόδου, επιστημονικής έκρηξης, πολιτιστικής αναγέννησης, τεχνολογικής εξέλιξης. Και θα περίμενε κανείς ότι σε αυτή την εποχή, που χαρακτηρίζεται από όλα αυτά τα πνευματικά και υλικά αγαθά, η πίστη στον Χριστό θα ήταν ελεύθερη. Και ενώ για μας τους Έλληνες, όσο και για τους περισσότερους Χριστιανούς στον κόσμο, είναι ελεύθερη η πίστη, υπάρχουν σημεία της γης σήμερα τα οποία θυμίζουν την εποχή του Αγίου Δημητρίου. Υπάρχουν τόποι και χώρες στη γη που είναι στη γειτονιά μας, που το να πιστεύει κανείς στο Χριστό τιμωρείται με θάνατο. Οδηγούνται οι Χριστιανοί στο μαρτύριο, με κάθε τρόπο που θυμίζει τα μαρτύρια των πρώτων αιώνων.

Υπάρχουν χώρες σήμερα στη Μέση Ανατολή, αλλά και στην Αφρική που οι Ναοί πυρπολούνται και καταστρέφονται, τα Μοναστήρια γκρεμίζονται συθέμελα, οι Χριστιανοί διώκονται απηνώς και εξορίζονται από τις πατρογονικές τους εστίες, από τόπους όπου η χριστιανική πίστη έχει ιστορία πάνω από 1600 και 700 χρόνια. Και όμως, αυτή η ιστορία δε γίνεται σεβαστή. Και το αίμα των Χριστιανών Μαρτύρων χύνεται και πάλι, θυμίζοντας τις εποχές του μαρτυρίου των πρώτων Χριστιανών, θυμίζοντας τον 3^ο αιώνα του Αγίου Δημητρίου. Ναι, αγαπητοί μου. Σήμερα η Εκκλησία μας αναδεικνύει Μάρτυρες!

Δημοσιεύθηκαν, πρόσφατα, κάποιες στατιστικές έρευνες¹ σχετικά με τα μαρτύρια των χριστιανών στην εποχή μας. Και τα αποτελέσματά τους είναι τρομακτικά. Σύμφωνα με τις έρευνες αυτές, κάθε πέντε λεπτά ένας Χριστιανός, σε κάποιο σημείο της γης, δολοφονείται, επειδή είναι Χριστιανός! Η ίδια έρευνα λέει ότι 100.000 Χριστιανοί το χρόνο δολοφονούνται επειδή είναι μέλη της Εκκλησίας και άλλες 170.000 βασανίζονται σκληρότατα, επειδή δηλώνουν ευθαρσώς και με παρρησία ότι είναι Χριστιανοί, πιστεύουν στο όνομα της Αγίας Τριάδος και είναι μέλη της Εκκλησίας. Είναι τρομερά αυτά τα στοιχεία. Για μια εποχή σαν τη δική μας, που καυχάται και

¹ «Συνοδοιπορία», 28/6/2011

κομπάζει για τον πολιτισμό και την επιστημονική της ανάπτυξη! Αυτά τα στοιχεία είναι γροθιά στο στομάχι αυτής της υπερήφανης ανθρωπότητας, η οποία, ενώ έχει κατακτήσει όλα αυτά, την ίδια στιγμή είναι ανίκανη να διασφαλίσει και να εγγυηθεί στους ανθρώπους τα στοιχειώδη• σε άλλους το καθημερινό φαγητό και σε κάποιους άλλους το δημοκρατικό και ελεύθερο δικαίωμα να πιστεύουν ελεύθερα στο Θεό της καρδιάς τους. Αυτό είναι ντροπή για την επηρμένη ανθρωπότητα του 20^{ου} αιώνας².

Την ίδια, όμως, στιγμή αυτή η ντροπή του κόσμου γίνεται η δόξα της Εκκλησίας. Γιατί η Εκκλησία μας, κάθε φορά που διώκεται μεγαλώνεται, κάθε φορά που πολεμείται δοξάζεται, γιατί δεν κατάλαβαν ποτέ οι διώκτες της πως, όταν χύνεται αίμα Αγίων Μαρτύρων, τότε το οικοδόμημα στερεώνεται ακόμα πιο βαθιά στην ιστορία• ισχυροποιείται ακόμα πιο δυνατά στις καρδιές των ανθρώπων. Αυτή είναι η αλήθεια. Ανήκουμε στην Εκκλησία του Μαρτυρίου, στην Εκκλησία του αίματος και αυτό είναι το καύχημά μας. Ανήκουμε στην Εκκλησία των Μαρτύρων της πρώτης εποχής, κορυφαίος των οποίων υπήρξε ο Άγιος Δημήτριος. Ανήκουμε στην Εκκλησία των Μαρτύρων της δεύτερης χιλιετίας, της μετά Χριστόν ιστορίας. Ανήκουμε στην Εκκλησία των Μαρτύρων του 21^{ου} αιώνας, όσο κι αν αυτό μας φαίνεται απίστευτο, ενός αιώνας ο οποίος δίνει τη δυνατότητα στην Εκκλησία μας να γεννήσει Μάρτυρες. Και όσο η Εκκλησία μας παράγει Μάρτυρες, όσο παράγει Αγίους της πίστεως, τότε θα παραμένει όρθια και ζωντανή στους αιώνες.

Να είμαστε, λοιπόν, εν Χριστώ, υπερήφανοι, αγαπητοί μου, γιατί ανήκουμε σε μια Εκκλησία Αγίων Μαρτύρων και αυτό σημαίνει ότι είμαστε στην Εκκλησία της αλήθειας, γιατί η αλήθεια πολεμείται στο χρόνο. Με το ψέμα δεν ασχολείται κανείς. Η αλήθεια είναι αυτή που διώκεται. Η αλήθεια είναι αυτή η οποία πολεμείται. Οι φορείς της αλήθειας είναι αυτοί που καταδιώκονται, μαρτυρούν και χύνουν

² Περισσότερα για τους σύγχρονους διωγμούς των Χριστιανών βλ. «Απηνής διωγμός του Χριστιανισμού» («Στρατηγική», Μάρτιος 2014), «Ανοικτός πόλεμος του Ισλάμ εναντίον των Χριστιανών» («Επίκαιρα», 19/12/2013), «Οι σύγχρονοι διωγμοί των Χριστιανών» («Ελεύθερος Τύπος», 13/11/2013), «Τα εγκλήματα κατά των Χριστιανών» («Επίκαιρα», 29/5/2013), «Συρία: ο διωγμός των Ελληνορθοδόξων» («Επίκαιρα», 9/5/2013), «Συρία: άγριοι ισλαμιστές θέλουν να σταυρώσουν όλους τους Χριστιανούς!» («Δημοκρατία», 4/5/2013), «Στο στόχαστρο οι Χριστιανοί» («Καθημερινή», 26/4/2013), «Χριστιανοί εν διωγμό» («Το Βήμα», 28/4/2013), «Ισλαμικό πογκρόμ κατά των Χριστιανών» («Ελεύθερος Τύπος», 19/3/2012), «Ο διωγμός των Χριστιανών εν έτει 2013» («Η Ελλάδα αύριο», 11/1/2013), «Ο διωγμός των Χριστιανών στη Μέση Ανατολή» («Τα Νέα», 8/1/2011), «Η μεγάλη έξοδος των Χριστιανών από τη Μέση Ανατολή» («Το Βήμα της Κυριακής», 9/1/2011), «Τζιχάντ κατά των Χριστιανών» («Ελεύθερος Τύπος της Κυριακής», 9/1/2011)

το αίμα για αυτήν. Και η αλήθεια στην Εκκλησία μας δεν είναι αόριστη υπόθεση. Είναι πρόσωπο. Ονομάζεται Ιησούς Χριστός. Αυτός είναι ο αρχηγός της πίστεως που ενέπνεε, εμπνέει και θα εμπνέει πάντοτε τους Αγίους Μάρτυρες, κορυφαίος των οποίων είναι ο σήμερα εορταζόμενος Άγιός μας Μεγαλομάρτυς Δημήτριος ο Μυροβλύτης. Χρόνια Πολλά και ευλογημένα!

Αρχιμ. Ε.Ο.